

[Poter Brintofte]

afleverede. Omsat til dagens penge er det, selv om der i den mellemliggende tid har været langt lavere inflation, ca. 100 mia. kr.

Derfor er det lidt hyklerisk, at man bliver forarget over et underskud på 36 mia. kr., når man selv har afleveret et på 100 mia. kr.

Når det så gælder arbejdsløsheden, er vi fuldstændig enige om, at det er Danmarks største problem, men jeg vil gøre opmærksom på, hvad der skete, da hr. Svend Auken sidst var i regering: Fra 1977 til 1982 voksede arbejdsløsheden katastrofalt. Det var den værste periode for dansk arbejdsløshed, da hr. Svend Auken var arbejdsminister. Den voksede fra 164.000 i 1977 til 263.000 i 1982, med hele 60 pct., på trods af at man indførte en efterlønsordning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg ønsker egentlig ikke at bruge min korte bemærkning til et spørgsmål, men til en kommentar, som bliver givet med et suk.

Hr. Svend Auken udtalte, at finansieringen af afgiftslettelserne efter Socialdemokratiets mening burde være blevet brugt på en anden måde, f.eks. til kommunerne eller til uddannelse og forskning. Senere i hr. Svend Aukens indlæg hørte vi mange relevante og gode forslag om at løse ventelisteproblemerne, give flere midler til de ældre osv. Det henhører i øvrigt under kommunerne.

Der var en lang række konkrete forslag. De er gode nok, det er såmænd ikke det, der er problemet. Men jeg begriber simpelt hen ikke, hvordan i alverden vi i dette land skal bære os ad med at løse de økonomiske problemer ved at øge de samlede offentlige udgifter. Jeg har ikke fattet det, og jeg bliver nødt til at få et kursus i samfundsøkonomi set med Socialdemokratiets øjne for at forstå, hvordan i alverden disse ting hænger sammen. Jeg ønsker ikke at være polemisk, men jeg fatter det altså ikke.

Det var den politik, der blev ført i 1970'erne med Det Radikale Venstres medvirken sammen med Socialdemokratiet og andre partier, og vi måtte konstatere ved begyndelsen af 1980'erne, at det kunne vi ikke klare på den måde. Derfor er jeg temmelig forbavset over, at vi nu hører om den model igen. Hvis ansættelse af pædagoger til pasning af 50.000 børn kan klares uden at give problemer med betalingsbalancen eller forværre konkurrenceevnen, så fatter jeg ikke, at vi ikke gjorde det i 1970'erne – nej.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Pia Kjærsgaard har ordet for en kort bemærkning, og af hensyn til de øvrige, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, vil jeg gerne sige, at jeg har 11 i alt på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil nu godt bruge min korte bemærkning til at stille et spørgsmål, for Det Konservative Folkeparti, specielt hr. Flemming Hansen, har jo fået en sag, der hedder CO₂-afgift.

Det er selvfølgelig godt, at regeringen er imod, at et alternativt flertal uden om regeringen indfører en CO₂-afgift, men hvad i alverden hjælper det, når vi, som hr. Flemming Hansen siger, blot vil blive påtvunget det af EF om et halvt års tid? Hjælper det så på arbejdspladserne?

Så vil jeg godt spørge regeringen: Hvor lang tid vil denne regering lade sig administrere af et alternativt flertal? Det startede med fodnotepolitikken, og nu bliver der ført udenrigspolitik, familierpolitik, miljøpolitik, skattepolitik uden om regeringen – den såkaldte regering. Det ender vel med, at der er et alternativt flertal for finansloven, men at regeringen finder ud af, at det kan den egentlig godt leve med i parlamentarismens hellige navn. Det kan man forestille sig om den regering, der sidder.

Hvor længe vil regeringen blive ved med at finde sig i de forhold, der hersker i dette Folketing? Hvornår siger regeringen: Nu er det nok, nu trækker vi en streg, det kan vi ikke byde vælgerne. Vi kan ikke byde den danske befolkning, at vi gang på gang kommer i mindretal. Hvor længe vil regeringen blot acceptere at administrere en politik, som er lagt af oppositionen? Jeg synes, det er ganske elendigt.

Med hensyn til CO₂-afgiften gør man det jo. Man ryster på hovedet, men meget andet gør man ikke, og man har jo egentlig selv på et tidspunkt været interesseret i en CO₂-afgift, så forargelsen bør faktisk ligge på et meget mindre sted end det, hr. Flemming Hansen giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg blev en smule forbavset, da jeg lyttede til